

Nr 54.

Ankom till Riksdagens kansli den 2 juni 1910 kl. 3 e. m.

Memorial, med föranledande af kamrarnas beslut beträffande lagutskottets utlåtande nr 50 i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om föreningar, lag om ändrad lydelse af 22 kap. 14 § och 23 kap. 4 § strafflagen, lag om ändrad lydelse af 11 kap. 15 § rättegångsbalken, lag om ändrad lydelse af 10 § i förordningen om tioårig preskription och om årsstämming den 4 mars 1862 samt lag om ändrad lydelse af 8 § i lagen angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom den 4 maj 1906, dels ock i anledning däraf väckta motioner.

I utlåtande nr 50 i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om föreningar, lag om ändrad lydelse af 22 kap. 14 § och 23 kap. 4 § strafflagen, lag om ändrad lydelse af 11 kap. 15 § rättegångsbalken, lag om ändrad lydelse af 10 § i förordningen om tioårig preskription och om årsstämming den 4 mars 1862 samt lag om ändrad lydelse af 8 § i lagen angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom den 4 maj 1906 jämte i anledning däraf väckta motioner, hemställde lagutskottet, att Riksdagen, i anledning af Kungl. Maj:ts berörda proposition och vissa af de i ärendet väckta motioner, måtte antaga förslag till lagar af den lydelse utskottets nämnda utlåtande innehåller.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva vid behandlingen af detta utlåtande kamrarna stannat i olika beslut, i det att Första kammaren godkänt de af utskottet tillstyrkta lagförslagen. Andra kammaren har åter afslagit förslagen till lag om föreningar samt lag om ändrad lydelse af 8 § i lagen angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom den 4 maj 1906, hvaremot kammaren till utskottet återremitterat förslagen till lag om ändrad lydelse af 22 kap. 14 § och 23 kap. 4 § strafflagen, lag om ändrad lydelse af 11 kap. 15 § rättegångsbalken samt lag om ändrad lydelse af 10 § i förordningen om tioårig preskription och om årsstämming den 4 mars 1862.

Förslagen till lag om föreningar samt till lag om ändrad lydelse af 8 § i lagen angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom den 4 maj 1906 hafva alltså förfallit.

Beträffande öfriga förslag har utskottet i sitt ofvanberörda utlåtande erinrat, att förslaget till lag om ändrad lydelse af 10 § i förordningen om tioårig preskription och om årsstämming föranledts såväl af förslaget till lag om aktiebolag och till ändring i lagen om handelsbolag och enkla bolag som af förslaget till lag om föreningar, men att förslagen till lag om ändrad lydelse af 22 kap. 14 § och 23 kap. 4 § strafflagen samt till lag om ändrad lydelse af 11 kap. 15 § rättegångsbalken närmast föranledts af förslaget till lag om föreningar.

I förslaget till lag om ändrad lydelse af 10 § i förordningen om tioårig preskription och om årsstämming har såsom förutsättning för den där föreslagna rätt till årsstämming stadgats — i stället för såsom för närvarande, att bolag eller »registrerad förening för ekonomisk verksamhet» skall hafva upplösts — att bolaget eller »registrerad förening» skall hafva trädt i likvidation eller försatts i konkurs. Det i de öfriga båda nämnda lagrummen förekommande uttrycket »registrerad förening för ekonomisk verksamhet» har ersatts med »förening». I öfrigt hafva åt sistberörda båda lagrum gifvits en mera allmän affattning, hvarigenom vunnits den fördelen, att desamma icke behöfva ändras, så ofta lagstiftning kommer till stånd rörande någon förut där ej omnämnd grupp af juridiska personer.

Hvad sålunda föreslagits innebär ingen saklig ändring i gällande lag. Vid sådant förhållande och då de föreslagna lagändringarna öfverensstämma med det numera af Riksdagen antagna förslaget till lag om sjukkassor, hvilket nödvändiggör en ändring i de ifrågavarande lagrummen, synes det utskottet lämpligt, att förslagen i föreliggande skick

af Riksdagen antagas, endast med den af det antagna förslaget till lag om sjukkassor påkallade ändring, att tiden för ikraftträdandet bestämmes till densamma som för sistnämnda lag eller till den 1 januari 1911.

På grund af hvad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att kamrarna — Första kammaren med frånträdande af sitt ofvanberörda beslut rörande tiden för de ifrågavarande lagarnas ikraftträdande — måtte antaga följande förslag till

1:o **Lag**

om ändrad lydelse af 22 kap. 14 § och 23 kap. 4 § strafflagen.

Härigenom förordnas, att 22 kap. 14 § och 23 kap. 4 § strafflagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

22 Kap.

14 §.

Går fullmäktig i sak, den honom betrodd är, svikligen hufvudmannens vederpart tillhanda, vare sig med skrifts uppsättande, eller med råd eller skäl, eller eljest till hufvudmannens skada främjar sin eller andras nytta, eller begår syssloman vid annat uppdrags utförande trolöshet emot hufvudman; vare lag som i 11 § sägs; och varde fullmäktig, som med sådant brott beträdes, dömd ovärdig att vidare föra andras talan inför rätta.

Såsom syssloman skall ock straffas, efter ty nu sagdt är, ledamot i styrelse för bolag eller förening, så ock annan, som är satt att leda bolagets eller föreningens angelägenheter.

Förleder man, i sviklig afsikt, annan till oskäligen rättegång; straffes med böter.

23 Kap.**4 §.**

Har bolag eller förening kommit i konkurstillstånd, och finnes styrelseledamot eller annan, som är satt att leda bolagets eller föreningens angelägenheter, hafva mot borgenärerna sig förbrutit, som här ofvan sägs; då skall han straffas, som vore han gäldenär i konkursen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1911.

2:o) Lag**om ändrad lydelse af 11 kap. 15 § rättegångsbalken.**

Häri genom förordnas, att 11 kap. 15 § rättegångsbalken skall erhålla följande ändrade lydelse:

Är stämning tagen å bolag, förening eller annat samfund, eller å stiftelse eller annan sådan inrättning, varde stämningen, där ej för särskildt fall är annorlunda stadgadt, delgifven den, som äger att företräda samfundet eller inrättningen, eller, där flere, hvar för sig eller gemensamt, äro därtill behörige, någon af dem.

Är ej någon satt att företräda samfund, som stämmas skall, men finnes någon, som äger sammankalla dem, hvilka hafva att öfver samfundets angelägenheter besluta, skall stämningen honom delgifvas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1911.

3:o) **Lag**
om ändrad lydelse af 10 § i förordningen om tioårig
preskription och om årsstämming den 4 mars 1862.

Härigenom förordnas, att 10 § i förordningen om tioårig preskription och om årsstämming den 4 mars 1862 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Då makar varda i äktenskapet skilda,
eller handelsbolag eller annat bolag, som, enligt hvad särskildt
är stadgadt, allmänt kungjordt varit, eller registrerad förening träder i
likvidation eller försättes i konkurs,
eller myndig person varder under förmyndare ställd,
må ock kallelse å okända borgenärer så sökas, som i 9 § sagdt är.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1911.

Stockholm den 2 juni 1910.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.
